

L'Església de Santa Agnès

*Si?... doncs, em penjaré;
i com cordills no tenia
vaig pensar que em penjaria
no endavinareu amb què?*

*Doncs, sense més dilacions,
per no dir-me quatre fàstics,
vaig penjar al sostre els elàstics
que porto als pantalons.*

*Un cop van estar penjats
pujo dalt d'una cadira
me'ls llgo al coll i jau, estirat
se'm trenquen per massa usats.*

*Vaig, doncs, a tirar-me al mar,
jo no vull pas patir més
i sense elàstics ni res
a la platja vaig anar.*

*Vaig per tirar-m'hi, corrents
ve un home gros i em delura
i em diu que fa criatura.
—Escolla, ximple, que no ho sents?*

*—Vaig a acabar els meus mals,
estic massa tip de patir
i ell em diu: Dispenst, aquí
tiran-se al mar val dos rals.*

*Ja compendreu sense afany
que m'havia equivocat
i a la platja havia anat
d'un establiment de banys.*

*Des de llavors, amb fermesa,
ofuscat, fora de mi,
vareig resoldre morir;
morir, sí; però de vellesa.*

*Aquesta es la història nela,
vertadera i ben formal,
que té escrita en un missal
vostre amic*

EN PAU POETA

**En Pau Poeta està content
perquè en Cauusa li fa,
un vestit per celebrar
l'anunci número cent.**

**Gran Sastreria de R. Cauusa
Sant Roc, 14 i Granollers**

ORIENTACIONS A LES DONZELLES

Per AMELIA A. D'ANHELO

Donzelles gentils, no és veritat que a voltes haveu tingut una visió de l'esdevenidor? I no haveu vist dintre vostra llar tranquil·la la cara xiroia d'un ros infantó? Doncs, avui podem ocupar-nos d'alguna de les obligacions que té la mare envers sos fills.

Una de les obligacions primordials de la mare és vetllar i tenir cura esmerada de la bona instrucció i educació de son tendre infant. La mare no pot desconèixer de cap manera la responsabilitat moral i el deure ineludible que té de procurar de la bona formació espiritual de son fill. I, així, com quan una donzella esdevé mare té mil preocupacions per la salut i alimentació corporal d'aquell bocí de la seva vida, a mida que aquell va creixent, deu haver de tenir les mateixes preocupacions per la salut i alimentació espiritual. Salut i alimentació espiritual. Educar i instruir els fills.

Hi ha mares que creuen que fent-los anar a l'escola quan tenen l'edat corresponent, ja han acabat la seva missió i desconeixen que elles tenen d'ésser el primer mestre de sos fills. La mare, quin mestre tan excel·lent! No és ella qui els ensenya a parlar i menjar? Doncs, teniu de pensar que és ella qui deu col·laborar en l'educació de l'infant. La mare és qui, poc a poc, va despertant un per un els sentiments de sos fills. Ella és la que deu escollir les companyies per a sos infants, allunyant-los sempre d'aquelles que podrien portar, temps a venir, una mala inclinació als tendres arbres que creixeran, drets o no, a mercè del jardiner que els cuidi.

Jamai la mare deu comportar oir de llavis de son fill, una blasfèmia. Si hom es donés compte de les terribles conse-

qüències que aquest vici pot portar, és casi segur que la mare consideraria una dissort incalculable el fet de que son infantó hagués après una d'aquestes abominables paraules anomenades *blasfèmies*. Les nacions capdavanteres de la civilització castiguen severament la blasfèmia, considerant els greus perjudicis que aquesta ocasiona i l'endarreriment cultural que significa. Sembla impossible que pugui haver-hi pares que escoltin plàcidament com son filllet, innocent en absolut de ses paraules, llança una blasfèmia!

S'ha pogut comprovar que aquells fills desnaturalitzats que han arribat a donar mal tracte als seus pares, eren descaradament blasfems. La mare deu corregir enèrgicament a son fill aquest principi de malaltia espiritual, car després esdevindria incurable i seria, aquell filllet tan aïmat, un cancerós d'ànima.

Altra observació que la mare deu haver de tenir molt en compte és no deixar imposar la voluntat del menut.

Quantes mares hi ha que són víctimes en absolut de la capriciosa voluntat del fill!

Aqueixa que esmentaré és una de les que més contribueix a la bona educació dels infants:

La mare ha d'ésser sempre conscient dels seus actes i jamai deu haver de cedir o negar una cosa que anteriorment ha negat o cedit a son fill, del contrari la mare tindrà d'obrar en tot instant segons els capricis del petit, cosa per cert, que li portarà sensibles i irreparables perjudicis, perdent tota l'autoritat davant el fill. Aquesta observació cal tenir-la molt en compte, ja que és el principi fonamental de l'educació de la voluntat del nen.

I, finalment, us diré que si l'infant ha estat degudament corregit (ben educat), no us serà difícil procurar per sa instrucció, ja que aquesta l'adquirirà completant l'educació, anant a l'escola fins a l'edat reglamentària, procurant que per cap motiu, a excepció del de malaltia, falti un sol dia a classe, posant-se d'acord sempre amb les observacions del mestre o mestressa que cuidi de la instrucció del fill, pensant en tot moment que els mestres són els segons pares dels infants i que sempre que facin una advertència serà en benefici d'ells, ja que els mestres tenen l'obligació sagrada de vetllar i formar la intel·ligència dels petits preparant-los per a triomfar amb dignitat en les lluites per la vida.

**Durant aquesta setmana,
la que ve i de més enlla
els mobles «Valenciana»
es vendran a regular.**

**F.ª de Mobles La Valenciana
Prim, 14 : Granollers**